

РЕШЕНИЕ

№ 1363

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 15.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5147** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК

На основание Решение № 5216/01.06.2022 г. на Върховният административен съд на Република България – Осмо отделение, по адм. Дело № 8046/2021 г., с което е отменено Решение № 3959 от 16.06.2021 г., постановено по адм. дело № 8835 от 2020 г. по описа на Административен съд – София град и делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав.

Образувано е по жалба на „Просперити 11“ ЕООД [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-2202219006062-091-001/24.04.2020 година, изменен с Решение №1116/16.07.2020 година на Директор на Дирекция ОДОП, както следва - по отношение на ЗДДС:

за м. 01.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 485,47 лв. е определен данък за внасяне в размер на 443,13 лв.

за м. 02.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 666,64 лв. е определен данък за внасяне в размер на 641,63 лв.

за м. 03.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 398,30 лв. е определен данък за внасяне в размер на 297,72 лв.

за м. 04.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 134,22 лв. е определен

данък за внасяне в размер на 1090,65 лв.

за м. 05.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 673,95 лв. е определен данък за внасяне в размер на 584,44 лв.

за м. 06.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 3 445,77 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 210,02 лв.

за м. 07.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 902,97 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 880,63 лв.

за м. 08.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 311,09 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 197,38 лв.

за м. 09.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 2 757,93 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 714,49 лв.

за м. 10.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 779,04 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 698,82 лв.

за м. 11.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 911,11 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 830,90 лв.

за м. 12.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 2 077,91 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 998,83 лв.

за м. 01.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 802,66 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 749,99 лв.

за м. 02.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 503,15 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 440,86 лв.

за м. 03.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 905,77 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 855,73 лв.

за м. 04.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 109,63 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 021,35 лв.

за м. 05.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 604,66 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 522,29 лв.

за м. 06.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 4 221,63 лв. е определен данък за внасяне в размер на 4 110,53 лв.

за м. 07.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 139,44 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 092,22 лв.

за м. 08.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 679,37 лв. е определен

данък за внасяне в размер на 3 851,94 лв.

за м. 09.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 679,37 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 615,61 лв.

за м. 10.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 079,02 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 988,33 лв.

за м. 11.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 824,02 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 744,91 лв.

за м. 12.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 255,86 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 181,17 лв.

за м. 01.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 663,34 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 614,93 лв.

за м. 02.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 463,78 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 422,52 лв.

за м. 03.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 689,59 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 625,05 лв.

за м. 04.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 831,21 лв. е определен данък за внасяне в размер на 724,49 лв.

за м. 05.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 221,80 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 197,87 лв.

за м. 06.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 082,53 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 056,59 лв.

за м. 07.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 606,14 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 591,20 лв.

за м. 08.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 529,89 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 520,11 лв.

за м. 09.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 715,41 лв. е определен данък за внасяне в размер на 696,80 лв.

за м. 10.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 311,09 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 121,55 лв.

за м. 11.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 389,12 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 344,30 лв.

за м. 12.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 070,12 лв. е определен

данък за внасяне в размер на 1 881,66 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2015 г. корпоративен данък в размер на 2 416,50 лв. е определен на 2 228,11 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2016 г. корпоративен данък в размер на 4 790,16 лв. е определен на 4 616,62 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2017 г. корпоративен данък в размер на 3 089,03 лв. е определен на 3 008,09 лв.,

общо установени задължения по ДДС в размер на 47042,05 лева и лихви в размер на 17842,70 лева., както и допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 9852,82 лева и лихви в размер на 3000,22 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Посочва се още, че същият е издаден при съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на всички събрани в хода на производството доказателства. Искане се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят - „Просперити 11“ ЕООД, чрез адв. И., редовно упълномощен, който заявя претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП- [населено място], чрез юрк. Н., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП- редовно уведомена, не изразява становище.

Административен съд – София – град, Трето отделение, 60-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002219006062-020-001/16.09.2019 г., връчена по електронен път на 01.10.2019 г., изменена със Заповеди №Р-22002219006062-020-002/27.12.2019 г. и №Р-22002219006062-020-003/23.01.2020 г., издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия на „ПРОСПЕРИТИ 11“ ООД за определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2015 г. до м. 12.2015 г., от м. 01.2016 г. до м. 12.2016 г., от м. 01.2017 г. до м. 12.2017 г. и задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периоди от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, възложена в изпълнение на указанията, дадени в Решение №1518/05.09.2019 г. на директора на дирекция

ОДОП С..

В хода на ревизионното производство са извършени редица процесуални действия, подробно описани в ревизионния доклад, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

Извършени са насрещни проверки на „Г. Х. Т.“ с ЕИК[ЕИК] / не са представени исканите документи и писмени обяснения/, „АВАНТИ 777“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Д И Д КОМЕРС ЕНД ДИЛИВЪРИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „КОСТАДИНОВ-РАЙКОВ ФИВЕПИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „Б. КАФЕ“ с ЕИК[ЕИК], „АМПЕРЕЛ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ТОП ДРИНКС“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Установените при проверките резултати, обективирани в протоколи, са отразени подробно в РД. От доставчиците са представени писмени обяснения относно механизма на доставките, като е посочено, че не се издават приемо-предавателни протоколи и други съпроводителни документи освен фактура. Стоките се заявяват по телефон от служител на „ПРОСПЕРИТИ 11“ ООД, след което се обработват от търговските отдели на дружествата доставчици и се доставят на място в търговския обект, с транспорт собственост на доставчиците. Само „АВАНТИ 777“ ЕООД посочва, че стоката е закупвана на място от магазина и не е било нужно да я превозват.

Извършено е посещение в офиса на счетоводната фирма обслужваща ревизираното дружество, обективирано с Протокол № АА 1625674/23.12.2019 г.

На ревизираното лице е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22002219006062-113-001/09.03.2020 г. с което е уведомено, че основата за облагане по ЗДДС и ЗКПО ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

Органите по приходите са установили несъответствия между декларираните от лицето покупки в дневниците за покупки и справките-декларации за ДДС и декларираните от доставчиците продажби към „ПРОСПЕРИТИ 11“ ООД. Доколкото ревизираното лице е извършвало търговска дейност в питейни заведения, е заключено, че дружеството е извършило продажба на тези стоки, като приходите от тях не са отчетени.

По ЗДДС:

При извършени насрещни проверки на „БИАНЧИ КАФЕ“ ЕООД, „АВАНТИ 777“ ЕООД, „АМПЕРЕЛ“ ООД, „ГРАНД ХЕЛИОС ТРЕЙД“ ЕООД, „Д И Д КОМЕРС ЕНД ДЕЛИВЕРИ“ ООД, „КОКА-КОЛА ХБК БЪЛГАРИЯ“ АД „КОСТАДИНОВ-РАЙКОВ-ФИВЕПИ“ ООД, „ТРАНСИМПОРТ“ ООД и „ТОП ДРИНКС“ ООД, е установено, че ревизираното лице е включвало частично /не всички/ издадени към него фактури, не е заприхождавало закупени от него стоки – кафе, напитки, храни, санитарни материали и не е отчитало приходи от продажби, и не е начислявало ДДС. Доставките са придружени с фактури, надлежно описващи артикулите, количеството и единичните цени.

Въз основа на установените обстоятелства и анализа на дейността, данъчната основа за облагане с ДДС е определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

Вследствие направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК, е определена данъчна основа за облагане с ДДС за всички ревизирани данъчни периоди, като е приложена ставка 20 на сто.

Констатирано е, че недекларираните покупки са на обща стойност ДО -162 391,55 лв. и ДДС 32 478,31 лв., като на стр. 53 от РД е посочен размерът за всеки конкретен от доставчик.

Определената при ревизията данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК, е сумата на неотчетените продажби, свързани с недекларираните покупки, получена като общата стойност на закупените стоки е увеличена със средни търговски надценки по години /за 2015 г. - 48,92 % търговска надценка; за 2016 г. - 50.60 % и за 2017 г. - 62,97 %/. Процента на надценката е получен като е извършена съпоставка между стойността на изписаните стоки по сметка 302 и приходите от продажба на продукция по сметка 701 за ревизираните периоди. Взето е предвид обстоятелството, че дължимият данък се съдържа в стойността на неотчетените приходи.

Вследствие и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, върху сумата на неотчетените продажби, увеличени със средните търговски надценки за периодите 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г., ревизиращите са определили данъчна основа в размер на 248 188,85 лв. и са начислили ДДС общо в размер на 49 637,77 лв. Определените допълнителни задължения по периоди са посочени на стр. 84 от РД. Начислени са лихви за забава в размер на 19 081,95 лв.

По ЗКПО:

На „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е извършена насрещна проверка като след анализ на представените доказателства е констатирано, че са издавани фактури за доставка на стоки с предмет – паста за зъби, храна за кучета, дамски чорапи, ножчета за бръснене и др. подробно изброени на стр. 10-14 от РД, които не следва да участват в стопанския оборот на дружеството. Това са за 2015 г.– доставки в общ размер на 363,74 лв., за 2016 г. - 620,40 лв. и за 2017 г. - 554,54 лв.

Извън обхвата на ревизирания период е извършена проверка в обект на ревизираното лице – бар „Е.“ от органи по приходите в дирекция „Фискален контрол“, находящ се на [улица], приключила с Протокол № 0398644/17.01.2019 г. При проверката е установена разлика между фактическата наличност на парични средства в касата /65.80 лв./и отчетения дневен оборот от ЕКАФП /9.00 лв./, за което е съставен АУАН. Констатирано е и нарушение -в издаден от монтирано ФУ в обекта с ИН на ФУ ДУ345781 и ИН на ФП 36426581 КЛЕН не съдържа задължителните реквизити: наименование на стоката, услугата, код на данъчна група, количество на стоката по видове, за което също е съставен АУАН.

Предвид установените нарушения органите по приходите заключават, че декларираният от ревизираното лице оборот не съответства на обема на извършваната дейност.

По издадените фактури с предмет „стока“, които не са декларирани в Дневник за

покупките, ревизиращият екип приема, че стоката е доставена в търговските обекти на ревизираното лице и е продадена с търговска надценка, в месеца, в който е доставката, с изключение на описаните фактури от „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ“ ЕООД.

Констатирано е, че стойността на неотчетените приходи е в размер на 89 543,64 лв. за 2015 г.; 137 630,55 лв. за 2016 г. и 70 652,42 лв. за 2017 г.

Данъчната основа за облагане с КД е формирана, като декларираните финансови резултати са увеличени с неотчетените приходи, с включена търговска надценка и са намалени с разходите за придобиване на неосчетоводените стоки. При определяне на задълженията по ЗКПО за данъчни цели е взет предвид счетоводния финансов резултат на дружеството за 2014 г., представляващ загуба, която пропорционално намира отражение в последващите данъчни години.

Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък за 2015 г., 2016 г. и 2017 г., на основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК, като е приложена ставка на данъка – 10 на сто, съгласно чл. 20 от ЗКПО. Определени са допълнителни задължения по години, съответно в размер на 2 416,50 лв. за 2015 г.; 4 790,16 лв. за 2016 г. и 3 089,03 лв. за 2017 г. Начислени са лихви за забава съответно в размер на 1 000,31 лв. за 2015 г., 1 497,04 лв. за 2016 г. и 1 000,31 лв. за 2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002219006062-092-001/01.04.2020 г., връчен на 07.04.2020 г. В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22002219006062-091-001 от 29.04.2020 г., издаден от А. Г. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 11.05.2020 г. по електронен път.

С РА са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер на 49 637,76 лв. и лихви за забава в размер на 19 081,95 лв. както и допълнителни задължения за КД в размер на 10 295,69 лв. и лихви за забава в размер на 3 149,53 лв.

С Решение №1116/16.07.2020 година на Директор на Дирекция „ОДОП“ е изменен РА по отношение на ЗДДС както следва:

за м. 01.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 485,47 лв. е определен данък за внасяне в размер на 443,13 лв.

за м. 02.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 666,64 лв. е определен данък за внасяне в размер на 641,63 лв.

за м. 03.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 398,30 лв. е определен данък за внасяне в размер на 297,72 лв.

за м. 04.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 134,22 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1090,65 лв.

за м. 05.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 673,95 лв. е определен данък за внасяне в размер на 584,44 лв.

за м. 06.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 3 445,77 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 210,02 лв.

за м. 07.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 902,97 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 880,63 лв.

за м. 08.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 311,09 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 197,38 лв.

за м. 09.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 2 757,93 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 714,49 лв.

за м. 10.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 779,04 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 698,82 лв.

за м. 11.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 911,11 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 830,90 лв.

за м. 12.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 2 077,91 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 998,83 лв.

за м. 01.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 802,66 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 749,99 лв.

за м. 02.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 503,15 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 440,86 лв.

за м. 03.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 905,77 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 855,73 лв.

за м. 04.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 109,63 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 021,35 лв.

за м. 05.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 604,66 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 522,29 лв.

за м. 06.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 4 221,63 лв. е определен данък за внасяне в размер на 4 110,53 лв.

за м. 07.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 139,44 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 092,22 лв.

за м. 08.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 679,37 лв. е определен

данък за внасяне в размер на 3 851,94 лв.

за м. 09.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 679,37 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 615,61 лв.

за м. 10.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 079,02 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 988,33 лв.

за м. 11.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 824,02 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 744,91 лв.

за м. 12.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 255,86 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 181,17 лв.

за м. 01.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 663,34 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 614,93 лв.

за м. 02.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 463,78 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 422,52 лв.

за м. 03.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 689,59 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 625,05 лв.

за м. 04.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 831,21 лв. е определен данък за внасяне в размер на 724,49 лв.

за м. 05.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 221,80 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 197,87 лв.

за м. 06.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 082,53 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 056,59 лв.

за м. 07.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 606,14 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 591,20 лв.

за м. 08.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 529,89 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 520,11 лв.

за м. 09.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 715,41 лв. е определен данък за внасяне в размер на 696,80 лв.

за м. 10.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 311,09 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 121,55 лв.

за м. 11.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 389,12 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 344,30 лв.

за м. 12.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 070,12 лв. е определен

данък за внасяне в размер на 1 881,66 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2015 г. корпоративен данък в размер на 2 416,50 лв. е определен 2 228,11 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2016 г. корпоративен данък в размер на 4 790,16 лв. е определен 4 616,62 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2017 г. корпоративен данък в размер на 3 089,03 лв. е определен 3 008,09 лв.

По делото е назначени и приета Съдебно - счетоводна експертиза (ССЧЕ), според, която вещото лице е дало следното заключение по поставените въпроси:

1. Има ли извършени плащания по спорните доставки? Отразени ли са в „дневниците за продажби“ на доставчиците „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Кока кола Хеленик Ботълинг Къмпани“ АД, „Бианчи кафе“ ЕООД, „Д и Д Комерс енд Диливъри“ООД, „Трансимпорт“ ООД и „С и Д комерсиал“ООД, спорните данъчни фактури, издадени на „Просперити 11“ ООД?

Заключение: Съгласно писмени обяснения от доставчиците разплащането е в брой. Като доказателство представят дневни и месечни отчети от ЕКАФП от които се установяват само стойности на постъпили суми в брой, но от същите не може да се установи, че „Просперити 11“ ООД е извършил плащания по тези процесии фактури.

Във фактурите представени от „Бианчи кафе“ ЕООД е посочено разплащане по банков път, а съгласно писмените обяснения на /л.107/ разплащането е в брой.

В „дневниците за продажби“ на доставчиците „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Кока кола Хеленик Ботълинг Къмпани“ АД, „Бианчи кафе“ ЕООД, „Д и Д Комерс енд Диливъри“ООД, „Трансимпорт“ ООД и „С и Д комерсиал“ООД, са отразени спорните данъчни фактури с получател „Просперити 11“ ООД.

2. Какви счетоводни операции са взети от доставчиците и дружеството жалбоподател във връзка с доставките по т.1 и съответстват ли тези записи на изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти?

Заключение: За процесииите фактури доставчиците представят писмени обяснения и главна книга, съгласно която са отразили приходи от продажби на стоки по кредита на сметки от гр.70“Приходи от продажби“.

ДДС е начислен по сметка 4532“Начислен ДДС от продажби“.

Отразено е плащане в брой по дебита на сметка 501 „Каса“ .

Жалбоподателят не е осчетоводил процесииите доставки и не е упражнявал право на данъчен кредит по същите. Не е налице осчетоводяване и движение на парични

средства по спорните доставки.

3. Отразени ли са счетоводно приходи от продажби на стоки от „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Кока кола Хеленик Ботълинг Къмпани“ АД, „Бианчи кафе“ ЕООД, „Д и Д Комерс енд Диливъри“ ООД, „Трансимпорт“ ООД и „С и Д комерсиал“ ООД по процесите фактури издадени на „Просперити 11“ ООД?

Заклучение: В материалите по делото не са налице данни, че доставките по фактурите са реално изпълнени, че фактурираните стоки са реализирани и „Просперити 11“ ООД е генерирал приходи от продажба на същите.

При извършената проверка на счетоводството на жалбоподателя вещото лице не установява постъпили, отчетени и признати приходи от продажби/последваща реализация/ на стоките от „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Кока кола Хеленик Ботълинг Къмпани“ АД, „Бианчи кафе“ ЕООД, „Д и Д Комерс енд Диливъри“ ООД, „Трансимпорт“ ООД и „С и Д комерсиал“ ООД по процесите фактури.

Въпроси на Съда:

1. Доставчиците разполагат ли с доказателства къде са съхранявани доставките, с какъв транспорт е извършен превоза, документи за собственост на стопански обекти или договори за наем на складови помещения, включително и за платен наем, транспортни и счетоводни документи, пътни листове, товарителници и копия на фактури, договори удостоверяващи предмета на доставките, фактури от подизпълнители, приемо-предавателни протоколи, наличие на материали и стоки за извършване на услугите?

Заклучение: Доставчиците не представят договори, приемо-предавателни протоколи, складови разписки или експедиционни бележки, транспортни документи или други съпоставими на тях, свързани с индивидуализиране на стоките и фактическото им предаване на „Просперити 11“ ООД.

В по-голямата част от представените фактури липсват подпис на получателя на стоките /представител или управител на „Просперити 11“ ООД/.

От всички доставчици са представени писмени обяснения относно механизма на доставките, като е посочено, че единствените документи във връзка с предаване на стоките са издадените фактури. Стоките се заявяват по телефон, след което се обработват от търговските отдели на дружествата доставчици и се доставят на място в обекта на клиента с транспортно средство на доставчиците.

Доказателства за извършен транспорт не се представят.

2. Разполагат ли с документи /доставчиците и жалбоподателя/, удостоверяващи разплащанията между контрагентите, както и отразяването им в счетоводството на фирмата си, в това число и протоколи за извършени доставки?

Заклучение: Жалбоподателят не разполага и не представя документи за извършено плащане към доставчика.

Доставчиците представят дневни и месечни отчети от ЕКАФП за разплащане в брой от които не може да се установи, какви суми и по кои фактури „Просперити 11“ ООД е извършил плащане.

Няма съставени протоколи за извършени доставки.

3. Имат ли хронология на сметки 411, 453/2, гр.30 и гр.70, оборотни ведомости за периодите описани в ревизионния акт, справки, документи и извлечения от счетоводните регистри относно кадровата обезпеченост - ведомости за заплати, хронология на сметка 421, трудови, граждански договори/доставчиците и жалбоподателят/?

Заклучение: Доставчиците представят главна книга на сметка 411“Клиенти“ с кореспондиращи сметки от гр.70 и 4532.

Не представят данни за конкретни лица извършили процесите доставки.

Спорните фактури не са отразени в счетоводството на жалбоподателя.

4. Разполагат ли с извлечение на сметка 453/2, гр. 30 за доставка и изписване на стоките, гр.20, 50 и 70 за процесите периоди /доставчиците и жалбоподателят/?

Заклучение: Основанието за определяне на данъчна основа за облагане с ДДС и корпоративен данък по реда на чл.122 от ДОПК са представените от доставчиците фактури, писмени обяснения и декларирани продажби на стоки в СД по ЗДДС към жалбоподателя.

5. Разполагат ли с аналитична справка за налични ДМА и какви са стоките потоци за процесите периоди?

Заклучение: Такава информация не е налична по делото.

6. Къде са доставени стоките предмет на фактурите?

Заклучение: Доставчиците не представят протоколи, транспортни документи или други документи от които да се установи място и дата на доставката и получател на стоката.

7. Има ли превъзлагане на доставките от доставчиците и на кого?

Заклучение: Няма превъзлагане на доставките.

8. Доставчиците и жалбоподателят разполагат ли с доказателства за това откъде са закупени стоките?

Заклучение: Такава информация не е налична по делото.

9. Жалбоподателят и доставчиците и притежават ли доказателства какви конкретно стоки са договорени и къде са извършени, кои лица и кога са извършили доставките. Има ли превъзлагане на доставките от доставчиците - ако да, подизпълнителите разполагат ли с доказателства за техническа, материална и кадрова обезпеченост, къде и какво е извършено и как са осчетоводили в счетоводството си извършените доставки - както доставчикът, така и подизпълнителите и доказателства за транспортирането им до съответните обекти на жалбоподателя?

Заклучение: Доставчиците не представят доказателства какви конкретно стоки са договорени и къде са извършени, кои лица и кога са извършили доставките. Няма превъзлагане на доставките от доставчиците.

10. Жалбоподателят какви стопански операции е взел в счетоводството си и как е осчетоводил същите, налице ли е плащане по фактурите и как е осчетоводено то от страна на жалбоподателя и реализирал ли е впоследствие стоките - ако да, как са осчетоводени те и има ли последваща реализация?

Заклучение: Жалбоподателят твърди, че не е получател по тези доставки, а за стоките от Метро и Б. кафе посочва, че същите са за лично ползване, поради което не е налице осчетоводяване и плащане на тези доставки. Не са налице отчетени и признати приходи от продажби/последваща реализация/ на стоките от „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Кока кола Хеленик Ботълинг Къмпани“ АД, „Бианчи кафе“ ЕООД, „Д и Д Комерс енд Диливъри“ ООД, „Трансимпорт“ ООД и „С и Д комерсиал“ ООД по спорните фактури.

При така установената фактическа обстановка, съдът съобрази следното от правна страна:

По допустимостта на жалбата:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 ДОПК. Решението на директора на Дирекция ОДОП е връчено на жалбоподателя по електронен път на 20.07.2020 г., а жалбата е подадена на 03.08.2020 г. чрез административния орган с вх. № 53-04-617/03.08.2020 г., при наличието на правен интерес, поради което се явява **процесуално допустима**.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Ревизионното производство е извършено от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Оспореният Ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите - чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 и, ал. 3 от ДОПК и в предвидената от закона форма - чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които да са довели до ограничаване правото на защита на засегнатото лице. Ревизираното лице „Просперити 11“ ООД е надлежно уведомено за ревизията, като на същото е предоставена

възможност да представи писмени обяснения и документи, отнасящи се до обстоятелствата, подлежащи на установяване в ревизионното производство. Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифициран електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, поради което РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл.119, ал. 2 от ДОПК.

По отношение на приложението на материалния закон:

Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът между страните е изцяло материалноправен – относно наличието на реални доставки на стоки по смисъла на чл. 6, вр. чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС по спорните фактури.

Съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Доставките с право на данъчен кредит, условията и периодът за упражняване на това право, са регламентирани с нормите на чл. 69, чл. 71 и чл. 72 от ЗДДС.

В съответствие с нормата на чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима вещ. Аналогично е и легалното определение, дадено в чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, според което доставка на стоки е прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл. 12, ал. 1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие (чл. 25, ал. 1 ЗДДС), което в съответствие с чл. 25, ал. 2 ЗДДС възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл. 68, ал. 2 ЗДДС и чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО възниква правото на приспадането му.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, националният законодател, транспонирайки чл. 168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, в нормата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е уредил право на регистрирано лице да приспадне данъка за стоките или услугите, използвани за целите на извършваните от него облагаеми доставки, които стоки или услуги са му доставени или предстои да му бъдат доставени от доставчик, регистриран по този закон.

След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на

приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС - данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114–115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател.

По аргумент от чл. 25, ал. 2 ЗДДС без реално извършена доставка на стока по смисъла на по чл. 6/9, ал. 1 ЗДДС данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 ЗДДС не настъпва, респективно – не възниква изискуемост на данъка в хипотезата на чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС, а оттам – по аргумент от чл. 68, ал. 2 ЗДДС, не възниква и функционално свързаното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, поради което същото не може да бъде упражнено дори при наличие на хипотезата на чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗДДС (аналогична на чл. 178, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО).

От горния анализ се установява, че възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от:

- качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13/;
- своенето на данъчния документ от получателя – чл. 71, т. 1 ЗДДС;
- получаването на стоките/услугите по доставката /“...действителното извършване на облагаемата сделка...” според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/;
- отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/.

В практиката си СЕС неизменно приема, че правото на приспадане възниква в момента на действителното осъществяване на доставката на стоката или услугата, утежнена с ДДС за приспадане и може да бъде упражнено единствено от този момент нататък при условие, че данъчнозадълженото лице притежава съответната фактура. Това е видно от мотивите на Решение от 26 май 2005 г., А. J. L., С-536/03, т. 24 и т. 25, Решение от 13 декември 1989 г., G. H. BV, С-342/87, т. 19, Решение от 31 януари 2013 г., „ЛВК-56” ЕООД, С-643/11, т. 34, Решение от 31 януари 2013 г., „СТРОЙ ТРАНС” ЕООД, С-642/11, т. 30, Решение от 29 април 2004 г., TERRA VAUBEDARF-HANDEL, С-152/02, диспозитив. Съгласно цитираното Решение от 29 април 2004 г. по дело С-152/02, правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия - стоките да са били доставени или услугите извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава членка, може да се счита за служещ за фактура. В Решение от 06 декември 2012 г., „БОНИК“ ЕООД по дело С-285/11 г. СЕС е приел, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право.

От разпоредбите на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и от практиката на СЕС е видно, че посочването на ДДС във фактура, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане за получателя. Фактура, която не документира

реално осъществена облагаема доставка на стоки или услуги, е с невярно съдържание. Целта е да бъде уредено облагането на доставки между контрагенти по фактически реализирани сделки, а не облагане само и единствено въз основа на фактури. С оглед това неоснователно се явява твърдението на жалбоподателя, че наличието на фактура е достатъчно условие за признаване на правото на данъчен кредит.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11.11.2008г. по адм. Дело № 7052/2008г. на ВАС, решение № 15435/23.11.2011год. по адм.дело №2420/2011 год. на ВАС, решение по дело С-414/10г. на СЕС от 29.03.2012год. и решение от 03.05.2012 год. по дело С-520/10г. на СЕС/.

Доколкото правото на данъчен кредит е субективно притежателно право с насрещен субект приходната администрация /Държавата/, то съгласно правилото на чл.154 от ГПК, приложимо въз основа на § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл.144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е на жалбоподателя не е проявил процесуална активност в тази посока.

За целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката/ или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. В тази насока не са налице доказателства, свързани с изпълнението на поети от него договорени доставки на услуги спрямо негови възложители. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индичия за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът.

В процесния случаи, от документите и от приетата Съдебно-счетоводно експертиза се установява, че доставчиците не представят договори, приемо- предавателни протоколи, складови разписки или експедиционни бележки, транспортни документи или други съпоставими на тях, свързани с индивидуализиране на стоките и фактическото им предаване на „Просперити 11“ ООД.

От всички доставчици са представени писмени обяснения относно механизма на доставките, като е посочено, че единствените документи във връзка с предаване на

стоките са издадените фактури. Стоките се заявяват по телефон, след което се обработват от търговските отдели на дружествата доставчици и се доставят на място в обекта на клиента с транспортно средство на доставчиците.

Доказателства за извършен транспорт не се представят. Доставчиците не представят протоколи, транспортни документи или други документи от които да се установи място и дата на доставката и получател на стоката. Не се представят доказателства какви конкретно стоки са договорени и къде са извършени, кои лица и кога са извършили доставките. Няма превъзлагане на доставките.

На следващо място жалбоподателят не разполага и не представя документи за извършено плащане към доставчика и спорните фактури не са отразени в счетоводството му.

Доставчиците представят дневни и месечни отчети от ЕКАФП за разплащане в брой от които не може да се установи, какви суми и по кои фактури „Просперити 11“ ООД е извършил плащане.

В процесния случай от всички представени и обсъдени по-горе в съдебното решение доказателства не може да се установи по безспорен начин, че декларираните доставки са реално извършени, предвид което законосъобразно органът по приходите е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени от процесните доставчици.

В действителност терминът „документална обосновааност на доставката не се съдържа в ЗДДС. Съдържанието му може да бъде изведено от аналогичните разпоредби на Закона за счетоводството. Принципът на документалната обосновааност на доставката е пряко свързана с т.нар. „данъчни измами с нереалност на доставката. Съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗСч предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство. Не е налице документална обосновааност, когато е използван неистински документ, документ с невярно съдържание или преправен документ, които обстоятелства са установени със съдебен акт, както и когато е използван документ, издаден от лице, което не съществува, установено със справка от съответния публичен регистър или от лице, което осъществява търговска дейност без регистрация в Националната агенция за приходите. Настоящия случай е такъв, като не е установена документална обосновааност на доставките.

По отношение на преобразуването на финансовия резултат по реда на ЗКПО:

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, за определянето на основата за облагане с данъци органът по приходите следва взема предвид всяко от относимите към съответното лице обстоятелства, регламентирани изчерпателно в т. 1– т.16 от алинеята, като органът следва да анализира и разгледа всички критерии, визирани в нормата на ал. 2 и съответно да приложи онези от тях, които биха му позволили да определи основата за облагане по възможно най-достоверния и обективен начин по отношение на конкретния ревизиран субект. Безспорно обект на облагане с ДДС в

случая е доставката, а по ЗКПО – реализираният приход/печалбата. Затова при решаването на спора по ЗДДС въведеният с твърдение на ответника предмет на доказване е осъществяването на доставката от ревизираното лице, а по ЗКПО спорен е фактът на получаване от ревизираното лице на приходи от продажби, които не са декларирани. От изложените по-горе мотиви по ЗДДС, които не установяват извършване на реални доставки, поради което ревизиращите органи правилно са определили задължения по ЗКПО.

Предвид изхода от делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение за две инстанции в размер на 13 792 лева, съгласно чл. 8, ал. 1, във вр. с чл. 7, ал. 2 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 160, ал. 1, във връзка с чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София- град, III отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Просперити 11“ ЕООД [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-2202219006062-091-001/24.04.2020 година, изменен с Решение №1116/16.07.2020 година на Директор на Дирекция „ОДОП“, както следва - по отношение на ЗДДС:

за м. 01.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 485,47 лв. е определен данък за внасяне в размер на 443,13 лв.

за м. 02.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 666,64 лв. е определен данък за внасяне в размер на 641,63 лв.

за м. 03.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 398,30 лв. е определен данък за внасяне в размер на 297,72 лв.

за м. 04.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 134,22 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1090,65 лв.

за м. 05.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 673,95 лв. е определен данък за внасяне в размер на 584,44 лв.

за м. 06.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 3 445,77 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 210,02 лв.

за м. 07.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 902,97 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 880,63 лв.

за м. 08.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 311,09 лв. е определен

данък за внасяне в размер на 1 197,38 лв.

за м. 09.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 2 757,93 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 714,49 лв.

за м. 10.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 779,04 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 698,82 лв.

за м. 11.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 1 911,11 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 830,90 лв.

за м. 12.2015 г. установения данък за внасяне в размер на 2 077,91 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 998,83 лв.

за м. 01.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 802,66 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 749,99 лв.

за м. 02.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 503,15 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 440,86 лв.

за м. 03.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 905,77 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 855,73 лв.

за м. 04.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 109,63 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 021,35 лв.

за м. 05.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 1 604,66 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 522,29 лв.

за м. 06.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 4 221,63 лв. е определен данък за внасяне в размер на 4 110,53 лв.

за м. 07.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 139,44 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 092,22 лв.

за м. 08.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 679,37 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 851,94 лв.

за м. 09.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 3 679,37 лв. е определен данък за внасяне в размер на 3 615,61 лв.

за м. 10.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 079,02 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 988,33 лв.

за м. 11.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 824,02 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 744,91 лв.

за м. 12.2016 г. установения данък за внасяне в размер на 2 255,86 лв. е определен

данък за внасяне в размер на 2 181,17 лв.

за м. 01.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 663,34 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 614,93 лв.

за м. 02.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 463,78 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 422,52 лв.

за м. 03.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 689,59 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 625,05 лв.

за м. 04.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 831,21 лв. е определен данък за внасяне в размер на 724,49 лв.

за м. 05.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 221,80 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 197,87 лв.

за м. 06.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 082,53 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 056,59 лв.

за м. 07.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 606,14 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 591,20 лв.

за м. 08.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 529,89 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 520,11 лв.

за м. 09.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 715,41 лв. е определен данък за внасяне в размер на 696,80 лв.

за м. 10.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 1 311,09 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 121,55 лв.

за м. 11.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 389,12 лв. е определен данък за внасяне в размер на 2 344,30 лв.

за м. 12.2017 г. установения данък за внасяне в размер на 2 070,12 лв. е определен данък за внасяне в размер на 1 881,66 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2015 г. корпоративен данък в размер на 2 416,50 лв. е определен на 2 228,11 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2016 г. корпоративен данък в размер на 4 790,16 лв. е определен на 4 616,62 лв.

установения с РА резултат по ЗКПО за 2017 г. корпоративен данък в размер на 3 089,03 лв. е определен на 3 008,09 лв.,

общо установени задължения по ДДС в размер на 47042,05 лева и лихви в размер на 17842,70 лева., както и допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на

9852,82 лева и лихви в размер на 3000,22 лева.

ОСЪЖДА „Просперити 11“ ЕООД да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, сумата в размер на 13 792 лева (тринадесет хиляди седемстотин деветдесет и два) лева, представляваща разноси по делото за две инстанции.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: